

Kapitola první

Bane

Ted'

PŘEDPOKLÁDÁM, ŽE VĚTŠINA lidí si myslela, že je mi všechno u prdele.

Lidi i celá ta soutěž popularity mezi bohatými fakany, kteří si šli po krku, protože neměli žádnou osinu v zadku v podobě neschopnosti splácet účty a fungovat jako zodpovědná dospělá osoba.

Byl jsem plážový povaleč, hulič a narkoman – teda drogový dealer ve zkušebce. Nebyl jsem pan Populární, ale lidi se mě báli dost na to, aby se mi klidili z cesty. Stát se podfukářem nebyl zrovna můj plán. Máma nebyla bohatá a táta nikdy nefiguroval v mém životě, takže jsem musel dělat to, co bylo nezbytné, abych přežil v nejbohatším městě v Kalifornii a měl aspoň o trochu víc než základní programy v telce a mražené polotovary k obědu.

A pak tu bylo všechno kolem surfování, ke kterému jsem se dostal, když mi bylo patnáct. To taky něco stálo. Byla to ale jediná věc, na které mi záleželo, no nejspíš

po mé máti. Jinak jsem k životu přistupoval dost apaticky. Takže jsem nakonec skončil u drog. Hlavně u trávy.

Bylo to snazší, než si myslíte. Kupte si jednorázové telefony ve Walmartu. Jeden pro každého klienta. Často je měňte. Nikdy neobchodujte s lidmi, o kterých nic nevíte. Nikdy nemluvte o svých průserech. Zůstaňte příjemní a dobře naladěni.

Všechno ohledně surfování a střední školy jsem si zaplatil z vlastních kapes právě z dealování, s výjimkou, kdy jsem musel sáhnout hlouběji do kapsy, když jsem potřeboval nový surf. Měl jsem sklon ničit to, co bylo moje.

Tak jsem se dostal až do podmínky, jen tak mimochodem, ale pak jsem přišel na to, že skončit v lochu mě fakt nebere, a radši jsem trochu rozšířil svůj byznys. To se stalo asi před pěti lety, ale nikdy by mě nenapadlo, že budu sedět tady, před nejznámějším chlápem v celém Todos Santos, a řešit... no dobře, *byznys*. Legální byznys.

„Co se týče tvojí přezdívky.“ Baron Spencer, přezdívaný Vicious každým nešťastníkem, který mu kdy zkřížil cestu, se ušklíbl. Nalil na čtyři prsty whisky Macallan do dvou skleniček a zíral na zlatou tekutinu s takovým obdivem, jaký si obvykle lidi schovávají pro svoje děcka.

Přijel jsem z Todos Santos do Los Angeles, abych se setkal se Spencerem v jeho kanclu. Nedávalo to žádný smysl. Bydleli jsme asi deset minut od sebe. Ale jestli jsem se o bohatých bastardech jednu věc naučil, tak to, že se rádi *předvádějí*. V celé svojí kráse. Tohle nebylo setkání dvou kámošů, takže jsem musel přijet k němu do kanclu, abych viděl, jak velkou má rohovou kancelář, jaká sexy kočka je jeho asistentka a jak drahou pije whisky.